

Gyászolunk!

Életének 69. évében elhunyt Prof. Dr. Vajda István egyetemi tanár.

Kollégaként, barátként és pályatársként búcsúzom tőled professzor úr, kedves Pista! Megrendülve emlékeznek Rád a Villamos Energetika Tanszék tagjai, és a Villamosmérnöki és Informatikai Kar kollektívája.

Nagyon friss a hír, nem is vállalkozom, hogy teljes képet mutassak be arról a hosszú, értékes és gazdag életpályádról, aminek nagy része a Tanszékhez és a Karhoz kötődött. Inkább személyes dolgok jönnek elő és leginkább ezek is fognak megmaradni mindannyiunkban Rólad.

Tanáromként tanítottad évfolyamunknak a villamos gépeket. Együtt készültünk a kilencvenes évek elején a kandidátusi védésünkre. Az MTA doktori címnél beelőztél, az enyémnél már egyik mentoromként és az Elektrotechnika Tudományos Bizottság elnökeként bábáskodtál. A tanszék-átalakítási viharokban engem váltottál a tanszékvezetői szobában, és a csoportvezetői pozícióban. Számtalan projektben dolgoztunk együtt az évek során.

A hallgatókkal nagyon jól megtaláltad a közös hangot. Egyéniséged és a szupravezetés gyakorlati alkalmazásának témája vonzotta a hallgatókat. Ezt most úgy mondják: tanár-egyéniesség, iskolateremtő professzor. Hatalmas energiával vetted bele magadat mindenbe, amihez hozzá fogtál. A fiatal kollégákhoz mindig volt időd leülni beszélgetni, átolvasni disszertációjukat, tanácsokat adni nekik.

Később egy kicsit elsodort tőlünk az élet, de a kapcsolat a BME-vel mindig megmaradt. Örömmel vettük, hogy továbbra is tanítottál a képzéseinkben. És ebből az elszakadásból is a lehető legjobbat hoztad ki: megmutattad, hogyan kell globálisan gondolkodni az egyetemi szintű szakember képzésről. Ennek szellemében hoztad létre az elektrotechnika területén működő képzőhelyek képviselőinek részvételével az Elektrotechnikai Műhelyt, ami szakmailag egy kiváló szervezet, emberileg pedig egy baráti társaság lett. Ez is egy lenyomata az egyéniségednek, belőled csak ilyen jöhetett ki.

Velem számtalan közös tantárgyad volt. Akár jelen időbe is írhatnám, hiszen nagy betegen még erre a félévre is elvállaltad egyik közös tárgyunk hozzád tartozó felét. Ma tudtam meg a szomorú hírt, és holnap lett volna az első órád ebből a tárgyból... Ez is mutatta az élni-akarásodat. Az utolsó pillanatig dolgoztál súlyos betegségged mellett. Meggyőződésem, hogy ez tartotta benned a lelket.

De sajnós, a múlt időt kell használni! Az egyik szlogened, a reneszánsz mérnök is elsősre a múltba mutat vissza, de ha a jelentésébe belegondolunk (ahogy te is magyaráztad), ez egy nagyon a jövőbe mutató gondolat: olyan mérnökök kellene, olyanokat kell képeznünk, akiknek a fejében lehetőleg minden megvan ahhoz, hogy a felmerülő problémákat megoldják.

Kollégák, legyen ez az üzenete Vajda István professzor úrnak, ezt őrizzük meg róla, szerintem ő is örülne ennek! Ő egy reneszánsz mérnök, tudós és EMBER volt.

Tisztelt professzor úr, kedves Pista, nyugodj békében!

Veszprémi Károly

2020.09.16.